

1. Dálkou uplývám, paže, ústa, měňavý tvar,
s ním se rozplývám, mizí tělo z šedavých par,
hloubku pod hlavou, dole cár či letící stín,
s touhou hloubavou drak se k spánku chumlá do peřin.

R: Tmou se proměním, a to kouzlo, to je můj háv,
chvíli tvář, pak had, nato temný hrad,
potom nymfa nebo pyšný páv,
k ránu zahynu, možná vejdu v ztracený ráj,
jsem jen přízrak, mrak, kampak na zázrak,
oblak přesto stříbrný má kraj.

2. V trávě zaklání malý bůžek buclatou tvář,
v tváři zklamání, zmizel mrak a zůstala jen zář,
touží po výši, také on by měnit chtěl tvar,
mámu neslyší, je tak hrr, už zjara chce být stár.

R: Čas tě promění, a to kouzlo srdce je háv,
chvíli láska, chlad, a pak zdvih a pád,
budeš poutník nebo pyšný páv,
až mámě uplyneš, možná vejdeš v ztracený ráj,
mysl je jen mrak, kampak na zázrak,
oblak přesto stříbrný má kraj.